

Kongresszus előtt

(Folytatás az 1. oldalról)

temi ifjúságot bélyegezzék meg! Hallgatóink döntő többsége ismeri a marxizmus alapvető tételeit, egyetért a párt politikájával, támogatja a szocialista rendszer építését.

Sok hallgatónk viszont sokkal türelmetlenebb mint a többi, és főleg az elmélet gyakorlati alkalmazásának ismerete hiányában egyik napról a másikra akarják megoldani az átmeneti korszak hiányosságait és hibáit.

Ezek a hallgatók még akkor is rendszerint híveje a szocialista rendszernek, ha általában csak kritizálnak, mert ezt nem rosszindulatból, ellenséges beállítottságból teszik. Természetesen ezen a téren is vannak szorványosan, akik negatív nézetek, elméletek hatása alatt állnak. Azonban sohasem szabad elfelednünk, hogy az egyetemi ifjúság a legszélesebb rétegekből tevődik össze, és közöttük a legváltozatosabb állásfoglalások megtalálhatók. Azonban egységesen harcol a béke ügyéért, a szocializmus teljes felépítéséért.

Soha nem nyilvánult meg ilyen élesen és egyöntetűen ifjúságunk állásfoglalása a párt politikája mellett, mint éppen az elmúlt hetekben a nemzetközi életben beállott változásokkal kapcsolatban.

Véleményünk szerint nem is annyira a passzivitás, mint inkább az önálló kezdeményezés, a szűz és tartalmas KISZ-munka önálló kialakításának hiánya jellemzi tagságunkat. Ahol a vezetők, vagy egyéb objektív tényezők eredményeként KISZ élet széles lehetőségeit tárják fel, ott van tartalmas és vonzó KISZ-munka is.

Itt merülhet fel a társadalmi munka, az építőtáborok kérdése is. Egyet tudunk érteni: a lap hasábjain megjelent cikk írójával, aki ezt a kérdést felvetette, abban a vonatkozásban, hogy a nyári építőtáborok belső élete, szervezésének szívrohála, így vonzó ereje csökkent, és ez kétségtelenül hat a részvételre is.

Az egyetemi KISZ VB ebben az évben szervezett formában, barátságos szerződés alapján küld 80 hallgatót az NDK-ba társadalmi munkára, és onnan hasonló céllal csoportot fogad.

Azonban egyet nem szabad elfelejtenünk: a szocializmus teljes felépítésének segítése elsősorban a magyar ifjúság feladata és nem a külföldi diákoké.

Nem lehet azoknak a vezetőiknek egyetérteni, akik retorzióként egyes kedvezmény elvonását, esetleg fegyelmi eljárás lefolytatását követelik azokkal a hallgatókkal szemben, akik nem jelentkeznek építőtáborba. Még kevésbé azzal, hogy a felvételnél a jelentkezőt megkérdézzük: „ha felvesznek, eljössz-e építőtáborba?” Azonban egyet kell mégis szögeznünk: Ahol a KISZ-nek véleménynyilvánítási, javaslattevő joga van (márpedig ez általában megvan) akár az egyes hallgatókat, akár hallgatói csoportokat érintő bármilyen kérdésnél, javaslatnál következetesen érvényesítse a végzett társadalmi munka (itt tág értelemben vett társadalmi munkát) szempontját. Ez azonban csak a hallgató teljes értékelése alapján lehetséges és nem mechanikusan, hogy valaki ide-és ide nem jött el, ezért nem kaphat szociális segélyt.

Az építőtáborok kérdésénél sem oldhatunk meg pusztán a szankciók helyezésével. Meggyőző agitációval, a munka kiváló és hibamentes megszervezésével próbáljuk ezt elérni. Korábban az építőtáborok fő célja volt a népgazdaság segítése mellett, hogy a diákok számára élménydús, szinte nyaralásnak beillő, a közösségi szellemet kiválóan építő hetet biztosítson. Ter-

mészetesen az elmúlt évben a szegedi építőtáborok szervezett társadalmi munkának ilyen jellege nem lehetett. Így tehát vonzereje nyilván csökkent, mert valóban csak azokat vonzotta, akiknek a tudata átfogta, hogy ezzel jelentős segítséget nyújtanak népgazdaságunknak. Pedig

a helyes építőtábori szellem, annak idején nagymértékben alakította azok tudatát is, akik csak az élményért jelentkeztek a kétféle munkára.

Nem szabad ezen a téren megengedni olyan felelőtlen szervezést, mint pl.: az elmúlt évben történt a szegedi építőtáborban. Bár ez lényegében összetettebb probléma, meg vagyunk győződve arról, hogy a 3-4 évvel ezelőtti akciókhoz hasonlóan szervezett táborokba jelenleg sem lenne különösebb nehézség a jelentkezésnél.

Itt kell beszélnünk a vezetés kérdéséről is. Véleményünk szerint igen jelentős kérdése a Kommunista Ifjúsági Szövetségnek egyetemünkön. Mint már mondtuk

a rohamos tömegesítéssel nem tudott lépést tartani a vezetőképzés, így a decentralizáció következtében több alapszervezet élére olyan vezetők kerültek, akiknek nemcsak párhetes tanfolyama, de még kellő gyakorlata sem volt a KISZ-munka irányításához.

Es ezt a nehézséget azóta sem sikerült megoldani, pedig kétségtelen, hogy a munka megjavításának egyik kulcskérdése a vezetőképzés hatékonyságának fokozása. A már hagyományossá vált éveleji vezetőképzők nem helyettesíthetik az egy-két hetes tanfolyamot. Ezek szükségessége pedig úgy gondoljuk, vitathatatlan.

A Végrehajtó Bizottság és a kari vezetőségek tagjai általában „régikáderok”, de az alapszervezetek egy-egy választás komoly problémát jelent. Alapvetően hangoztatjuk, hogy a KISZ-munkánk alapját a csoportok képezik. Ennek ellenére a csoportvezetők megválasztása már csak akkor történik, amikor minden más funkció betöltésére került.

A csoportvezetők sok esetben nem is tudják, hogy lényegében mit kellene nekik tenni, hogyan kellene ötfetekkel színesebbé tenni a csoport munkáját.

Jelen körülmények között valós igényként jelentkezik, hogy tanévkezdés előtt, legalább egy teljes héten keresztül képezzük ki ezeket a vezetőket az évi feladatok megoldására. Természetesen ennek igen komoly anyagi feltételei vannak, de véleményünk szerint föltétlenül meghozná gyümölcsét. Hangsúlyoznunk kell még egyszer, hogy ez nemcsak KISZ, hanem állami és pártterdek is.

A gazdasági helyzet kérdése azonban általában is felvetődik. Rendelkezik-e a 2150 hallgatót mozgató szervezet elégséges anyagi eszközökkel? Úgy gondoljuk, ha figyelembe vesszük a hasonló társadalmi szervezetei helyzetét, valójában alapíthatjuk meg, hogy a jelenlegi anyagi ellátottságot fokozni kell. Hiszen a logikai feltételek kialakítása (a megnövekedett tagdíj kivételével) nem áll összhangban a létszám alakulásával.

Itt kell megemlítenünk az Egyetemi Klub helyzetét is: Kétségtelen, hogy névlegesen van klubja az egyetemnek, azonban egy oktatási intézetben (Jogi kar épülete) egy előadó teremnek készült helyiségben klubéletet a minimális igényeknek megfelelően sem lehet kialakítani.

Az objektív nehézségeket is figyelembe véve az állami és pártvezetés segítségével föltétlenül el kell érni ebben az évben, hogy a klub sora rendeződjék.

Már a bevezetőben is kell szögeznünk, hogy ezekben a kérdésekben sohasem szabad elszakadnunk a realitások talajától, de ahol tu-

dunk segíteni, ott a hallgatóság érdekeit következetesen érvényre kell juttatni. A KISZ a tagság érdekvédelmi szerve is, tehát el kell érni azt, hogy

a csoportterdeken túlmenően a KISZ egyéni érdekeit is vegyék figyelembe, és indokolt esetben segítsék ezek megoldását.

Csak így érheti el, hogy tagjai bizalommal kérnek segítséget a szervezettől, és természetesen ezzel igen sok — ma még ingadozó — hallgatót tud maga mellé állítani.

Kétségtelen, azzal, hogy az egyetemi hallgatók létszáma néhány év alatt 800-ról 2150-re növekedett, több olyan hallgató is bekerült, akik nem hivatásszeretből, vagy tanulni-vágyás igényéből jelentkeztek. Ez azonban nem eredményezhet olyan megállapítást, hogy a hallgatóság többsége nem igyekszik elsajátítani a kötelező anyagot, vagy ezen túlmenően nem igyekszik képezni magát más területen is. Hiszen az elmúlt években rendezett Tudományos Diákköri Konferenciák, Kulturális Seregszemlék éppen az ellenkezőjét bizonyítják.

Másik dolog, amit figyelembe kell vennünk, hogy a ma diákja elé sokkal szélesebb követelményeket állítunk, mint a szakma pusztán elsajátítása. Bármilyen szakmát is tanul a hallgató, ismernie kell a szerteágazó tudomány, a gazdasági, kulturális élet alapvető tételeit, ismérveit.

Az oktatási reform ellenére a hallgatók túltelítettségé nemhogy csökkent, de egyes karokon nőtt.

Mint az előzőkből is kitétni, lényegesen és ugrásszerűen nőtt a hallgatók társadalmi elfoglaltsága, a mindennapos diákköri munka egyáltalán nem esett vissza. És ezt jelentős eredményként kell elkönyvelnünk.

Persze nem szabad, hogy az elmúlt négy év eredményei elkápráztassanak bennünket. Tudjuk, hogy még igen sok területen van tennivalóknak bőven, azonban a kongresszus, azaz a további feladatok kijelölése előtt úgy gondoljuk ezek a fő kérdéseink, amelyek megoldását előtérbe kell helyeznünk.

hogy a további munkánkat már ez alapján tudjuk meghatározni.

Bizunk a tagság további támogatásában és eredményes munkájában. Bizunk a párt és állami vezetés további segítségében! Valamennyiünk összefogásával előre a KISZ VI. kongresszusának sikeréért!

Tóth Lajos
a KISZ József Attila Tudományegyetem Végrehajtó Bizottság titkárhelyettese

Testvérlapjaink írják

„KÖZGAZDÁSZ”,
BUDAPEST:

A küldöttértekezlet határozataiból

Meg kell javítanunk vezetésünk színvonalát, amelynek az utóbbi időben problémák jelentkeztek — a taglétszám nagymértvű megnövekedése következtében. El kell mélyíteni szervezetünkben a demokratikus centralizmust, a vb. elvi irányító munkája mellett az eddiginél nagyobb feladatkört kell kapni a kari vezetőségeknek. Erősíteni kell minden szinten a vezetőségek és a tagság kapcsolatát.

Meg kell szilárdítani szervezetünk fegyelmi körét. Nagy súlyt kell helyezni csoportgyűléseink és taggyűléseink megfelelő tartalmi és szervezeti előkészítésére és lebonyolítására, ezek rendjére és fegyelmére.

Szervezeti normáinkat rendszeresen megsértő tagjainkat ki kell zárni szervezetünkől.

Rendezvényeinkre fokozottabban mértékben kell mozgósítanunk hallgatóságunkat, fokozni kell agitációnk és mozgósításunk színvonalát. Valamennyi rendelkezésünkre álló propagandaszervezetek eddiginél jóval nagyobb mértékben kell használnunk rendezvényeink sikere érdekében.

Szervezeti életünkét és fegyelmi körünket olyanná kell alakítanunk, ahol a csoportközösségek képezik az elsődleges támaszt a felelőtlen és rendbontó hallgatók felelősségvételében.

„EGYETEMI LAPOK”,
BUDAPEST:

Szélesednek kapcsolataink a leningrádi Zsdanov egyetemmel

1963. decembereben az éves munkaterv megbeszélés céljából nálunk járt M. G. Veszelyov professzor, s már ekkor jelezte, hogy helyes lenne kibővíteni az együttműködési szerződést. A Tolmacsev professzor vezette három tagú delegáció, amely két héti tartózkodott nálunk, tájékozódott egyetemünk munkájáról, tárgyalt az egyetem vezetőivel s kialakította javaslatait az együttműködési szerződés kibővítésére. Javaslatuk szerint fel kellene emelni a kölcsönös látogatások időtartamát, a tapasztalatcserét pedig kiszélesíteni az egyetemi élet minden területére, így

a társadalmi, kulturális és sportszervezetekre is. Az együttműködés alapvető formája a tanszékek együttműködése lenne.

A kibővített együttműködési szerződés még további megbeszélést igényel a két egyetem között. Aláírásra valószínűleg decemberben kerül sor, amikor a terv szerint dr. Balogh Sándor oktatási rektorhelyettes és dr. Pölöskei Ferenc az ELTE MSZMP P. B. titkára utazik Leningrádba.

„MEZŐGAZDASÁGI
MÉRNÖK”, GÖDÖLLŐ

Részlet a KISZ-értekezlet beszámolójából

Nincs különösebb baj a társadalmi munkával. Részt vettek hallgatóink Gödöllő fejlesztési munkálataiban, társadalmi munkát végeztek a tanegységben, az egyetemi építkezéseken, az őszi betakarításoknál. Nyaranta átlag százan veszik ki részüket a KISZ önkéntes ifjúsági építőtáborainak munkájában. A hallgatók 90 százaléka több mint 75 000 óra társadalmi munkát végzett.

A KISZ tevékenységét tulajdonképpen az ISZM mozgalom lett volna hivatott összefogni. Sajnos, a mozgalom — eredeti formájában — nem bizonyult elég hathatónak. Kissé általános volt, nem adott módot eléggé a helyi és egyéni adottságok figyelembevételére. Ettől függetlenül évről évre szélesedett a mozgalom, s különösen sokat várhatunk tőle most, hogy a mezőgazdasági tudományi kar KISZ-szervezete is azon kevesek közé tartozik, ahol próbáképpen bevezetik az ISZM módosított rendszerét.

Főiskolás levelezők vizsgája

Mintegy két hete nagy sűrűségű-forgás van főiskolánk tanszékei környékén. Elővizsgáznak a levelezős hallgatók. Ünneplő öltözöt, ideges emberek, akik remélgé kezükben indexet és jegyzetet szorongatva szinte sorban állnak az ajtóknál. Arcukról a várható eredményt le lehet olvasni.

Persze — mondhatná valaki — nincs ebben semmi

Aláírás

A Klinikák és intézetek ún. anyagszükségletét a Gazdasági Igazgatóság illetékes szerveinek kellene biztosítani. Munkálkodnak is ezen szorgalmasan és az igények jelentősebb részét ki is elégítik. Ez úgy történik, hogy az intézmény bejegyzi szükségletét az igénylő könyvbe, az illetékessel aláírja az igazgatóságon és kedden vagy pénteken a-x. óráig kiváltja. Így elméletileg menne is a dolog annak rendjelmódja szerint.

Sajnos azonban elég gyakran előfordul, hogy az a bizonyos aláírás — amit engedélyezésnek is lehet nevezni — nehezen kerül helyére. Nem azért, mert nem akarnak adni valamit — hisz ha van kiadja — hanem egyszerűen azért, mert nincs aki aláírjon. Rővdel pár hónap alatt már több esetben is előfordult, hogy a v. v. — illetékesből — akinek joga van aláírni — egy sincs a kiadás időpontjában az igazgatóság épületében. Bizonyára mindannyian jogosan vannak távol, de helyes ez így? Természetesen nem! Gondoskodni kellene arról, hogy a raktári napokon az 5!! illetékesből legalább egy! — elérhető legyen! Nem lehet ugyanis azt kívánni, hogy a mintegy 30 intézmény újabb pár napot várjon anyagai! Hamár az a haladó hagyományunk, hogy effektív munkát végző embereink rovására tartjuk és szaporítjuk az adminisztrációt? Végzők létszámát — esetleg szekerestől toljuk oda őket — akkor adni, esetleg a legelmelebb követelményeket, joggal elvárjuk tőlük illetve az erre hivatott intézménytől.

— KASZA —

Radnóti Miklósról emlékezünk

Utolsó fényképét nem lehet megrendülni nélkül szemlélni: kissé félrehajtott fejjel áll, felöltötte zsebébe mélyesztett kezével, szeliden s elgondolkodva tekint maga elé — mintha számot vetne önmagával s a világgal. Ahogy ezt a képet szemlélte az ember, megérti, miért írja róla Szalai Imre, egyik leghűségesebb barátja: — „Jóság” volt annak az antológiai cím, amelynek borítólappja alá 1929-ben kilenc költőt ösztönözött a közös szándék... Ha valaki méltán választotta s írta törekvéseinek zászlajára e szót — Radnóti hitelesebben aligha.”

Hasonlóan jellemzi Radnóti Weöres Sándor is: „Radnóti Miklós oly átlátszóan tiszta volt, hogy az illet nem szoktuk nagyra tekinteni életében; persze, épp ez az átlátszóság az igazi nagyság, nem pedig a primadonna-iro fontoskodó- és közkiutasza... A jövőendő évszázadokon keresztül az a poéta világít, aki, míg él, oly evidensnek és jelentéktelennel látszik, mint a gyertyaláng...”

Szinte törvényszerű, hogy a történelem sorsfordulóiban, próbás na-

pok zúrvárában, mikor az embertelenség, a jogtalanság a tetőfokra hág — épp az „átlátszóan tiszta”, jóságos és szelid egyéniségek tudnak a legkényebb következetességgel, példamutató bátorsággal tiltakozni az „elajjult ember” rémtettei ellen; a nemes düh „égi, konok lobogással” épp bennük ég a leghevesebben, s a „megfésült világban” az ő szelid, szilárd szavuk zeng a legteljében — az aljasság, a zsarnoki önkény számára a legfélelmetesebb bizomysággal hirdetve a gyökér-szerű lét kiteljesedését — a bizonyos és szép jövődében:

„... De a gyökér tovább fél lent, nem érdeklí a világ, csak a lombbal teli ág”

Milyen megkapó s szivdobogató tény, hogy a megaláztatások, testi s lelki szenvedés legsűrűjében is költő tudott maradni, s mikor „a század bűnös, vad csomókban áll”, akkor alkotta leghibátlanabb, legcsodálatosabb sorait — kedves szavával élve: „mives gondáld” munkált vallo-másait... Itt és alkotott,

élete utolsó percéig, — viharok között zsebe őrizte meg ezeket a megrendítő remekműveket, melyek közt a költészet csúcsát jelentő eciógák, valamint a „Gyökér”, az „Érletett menet” s a „Razglednicák” című lehet.

A szegedi egyetemeknek, felsőoktatási intézményeink diákságának különös, megtisztelő kötelessége — Radnóti emléket őrizni, verseit elemezni, művészeite ragyogó eredményeit számon tartani — s szörnyűségekkel terhes és csodálatos élete példamutatóból erőt meríteni. Hisz itt, egyetemünk falai között nőtt haladó szemléletű falukutatóvá, — itt, e tájon érezte meg azt, amit bátran s verettség nélkül fejezett ki: „Itt szélből hajlanak már a harci fenyők!”

Nemes és tiszta alakja, magukatlan emléke előtt úgy tiszteljük igazán, ha megtanuljuk tőle — dolganak következetesen, pontosan s törtetlen lelkesedéssel végezni, tetteinkben tüdőklő életművéhez magasodva.

Dér Endre

Horsik István